# ความริษยาเป็นเหตุให้โลกฉิบหาย?

นำเสนอเมื่อ : 11 พ.ค. 2552

ที่มา : ธรรมะจักร **********

อิจฉาริษยาเป็นเหตุ
นินทาว่าร้ายเพราะอิจฉาริษยาเป็นเหตุ.....

อิจฉาริษยาเป็นเหตุ
นินทาวารายเพราะอิจฉาริษยาเป็นเหตุ.....

นินทาว่าร้าย เพราะอิจฉาริษยาเป็นเหตุ

นินทาและสรรเสริญ อันเป็นกระแสแห่งกรรม แห่งโลกธรรม ที่สำคัญอย่างยิ่ง

เป็นเหตุแห่งทุกข์โทษภัยนานาประการ แก่จิตใจที่ขาดสติ ขาดปัญญา เมื่อผจญกับกระแสเสียงสรรเสริญก็ตาม กระแสเสียงนินทาก็ตาม ไม่มีสติ ไม่มีปัญญาปิดกั้นปลอยให้เขาไปทำรายจิตใจ หนักหนาเพียงไรก็ได้เพียงไม่หนักหนานักก็มี

กระแสเสียงนินทาน่าจะหนักหนารุนแรงกว่ากระแสแห่งการยกย่องสรรเสริญ ดังที่เห็นอยู่ก็เช่นนี้ คือโบราณท่านวาไวว่าจะถึงสมัยหนึ่ง ที่คนดีจะตองเดินตรอก ขี้ครอกจะไดเดินถนน กระเบื้องจะเฟื่องฟูลอย น้ำเต้าน้อยจะถอยจม

ผู้ใหญ่ในสมัยโบราณ ท่านอธิบายให้ลูกหลานเข้าใจความหมายของคำที่ว่านี้คือ คนดีจะถูกเหยียบย่ำจนไม่อาจเผยอหน้าให้ใครเห็นได คนชั่วรายจะได้รับการยกยองจนแทบจะล่องลอยฟ้า

ผู้ใหญ่สมัยก่อนที่ท่านเป็นผู้ดี เป็นคนดี ท่านสอนลูกสอนหลาน ให้มีเหตุผลในการพูดในการฟัง นั่นก็คืออย่าไม่มีเหตุผล ไม่มีสติ ไม่มีปัญญา ในการพูด ในการฟัง ใครพูดอะไร ใครบอกอะไร ได้ยินก็เชื่อ ก็ฟังก็พูดต่อ

ท่านว่านี้เป็นเหตุสำคัญให้ถึงสมัยผู้ดีต้องเดินตรอก น่าจะหมายความว่า ผู้ดีหรือคนดี ถูกประณามหยามเหยียดจนอับอายขายหน้า ไม่อาจให้เห็นหน้าคาตาได พิจารณาให้เห็นเหตุผล น่าจะเห็นได้วาเสียงนินทามีความสำคัญไม่น้อย ทำให้คนดีกลายเป็นคนไม่ดี หรือคนถูกกลายเป็นคนผิดไปได้มากมายยิ่งขึ้นในทุกวันนี้

จนเป็นเหตุให้มีคำกล่าวว่า กระเบื้องจะเฟื่องฟูลอย น้ำเต้าน้อยจะถอยจม หรือผู้ดีจะเดินตรอก ขี้ครอกจะเดินถนน นั่นเอง

ได้ยินใครพูดถึงใครอย่างไรถ้าเป็นผู้ได้ยินที่ไม่เคยพบเคยผ่านเรื่องราวที่ฟังเสียงบอกเสียงเล่าด้วยตนเอง ไม่รู้จักผู้ที่ถูกกล่าวถึง ไม่เคยรู้เคยเห็นด้วยตนเอง ในการพูดการทำของแตละคน เขาจะเป็นคนดีคนชั่วหรือเป็นคนถูกคนผิดอย่างไร แม้ไม่เคยพบ ไม่เคยเห็น ไม่เคยได้ยิน ไม่เคยได้ฟัง จากปากเขา เป็นภาพเป็นเสียงจากคนอื่นทั้งสิ้น

แม้คนอื่นนั้นเราพอรู้จักอยู่ แต่ก็จงมั่นคงในสติปัญญาของตน จงรอบคอบให้อย่างยิ่งในการเชื่อ

ผู้รอบคอบในการเชื่อ ก็คือรอบคอบในการฟัง เมื่อเป็นผู้รอบคอบในการเชื่อก็ยอมเป็นผู้รอบคอบในการพูดด้วยเป็นธรรมดา การนินทาว่าร้ายที่เต็มไปทุกแห่งทั่วโลกก็ว่าได้ มิได้เกิดแตเหตุใดอื่น แตเกิดจากความเชื่อและนอกจากความเชื่อก็คือความอิจฉาริษยา

ที่ทรงมีพระพุทธภาษิตว่า “ความริษยาเป็นเหตุให้โลกฉิบหาย” จะกลาวว่าการนินทาว่าร้าย เป็นเหตุให้โลกฉิบหาย ก็น่าจะไม่ผิด นาจะเหมือนกันกับที่ทรงมีพระพุทธภาษิตวา “ความริษยาเป็นเหตุให้โลกฉิบหาย”

เพราะการนินทาว่าร้ายจะไม่เกิด แม้ไม่มีความริษยาเป็นเหตุ เมื่อได้ฟังการนินทาว่าร้ายก็ไม่ควรลืมพระพุทธภาษิตที่ว่า “ความริษยาเป็นเหตุให้โลกฉิบหาย”

ได้ยินเสียงนินทาว่าร้าย ไม่ว่าจะจากผู้ใดก็ตาม ให้นึกถึงพระพุทธภาษิตทันทีที่ว่า “ความริษยาเป็นเหตุให้โลกฉิบหาย” อย่ายอมเข้ารวมในการนินทาวาราย หรือในความริษยาแม้เพียงดวยการเชื่อโดยมิได้บอกกลาวเลาขานตอไปก็ตาม

แต่ถ้าเชื่อตามเสียงนินทาว่าร้ายและเป็นการเชื่อด้วยจริงใจ เชื่ออย่างปราศจากความเคลือบแคลงสงสัยในเรื่องที่ได้ยินได้ฟังจากคำบอกเล่า ของคนอื่น ซึ่งอาจจะเป็นผู้ที่มีความนาเชื่อถือนาไวใจ มีความจริงใจ มีความหวังดี ในการนำเรื่องมาบอกกล่าวเล่าให้ฟัง

จงรอบคอบให้อย่างยิ่งในการฟังไม่ว่าผู้พูดผู้เล่าจะเป็นใครก็ตามนึกไว้อย่างหนึ่งว่า

"การนินทาว่าร้ายถ้าจริงก็เสียหายแก่ผู้พูดผู้ฟังพอสมควร แต่ถ้าไม่จริงไม่เพียงแตผูพูดเสียหายเป็นอยางยิ่งผูฟังผูเชื่อก็จะเสียหายมากด้วยเช่นกัน"

: แสงส่องใจ (๒๔) ๓ ตุลาคม ๒๕๔๙
: สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมกาสังฆปริณายก

ที่มา : ธรรมะจักร
**********

:) บล็อคนี้ต้องเพลง "น้ำลาย" by silly fool ค่ะ ^_^